

Γιώργος Μανιώτης

Πέντε Μονόπραχτα

ΤΑ ΑΥΓΑ

(Μπακάλικο, γεμάτο κονσέρβες, μπουκάλια, σακιά, κιθάτια. Μπαίνει μέσα μία γυναίκα περίπου 45 χρονών. Φορά μαύρη φούδτα, παντούφλες και μία ζακέτα γκρι μακριά με μεγάλες τσέπες. Έχει τά μαλλιά της ξέπλεκα, είναι κατακίτρινη, άκουμπά σέ ένα σακκί κι αρχίζει νά μιλά)

Γυναίκα

—...Καλημέρα!

Μπακάλης

(Πίσω απ' τόν πάγκο)

—...Καλημέρα κυρά Λένη, σ' άκούω!

Γυναίκα

(Βγάζει από τήν ζακέτα της ένα χαρτί και κάνει νά τό διαβάσει, τaráζεται και ξαναβάζει τό χαρτί πάλι στήν τσέπη της, παραπατά. Βάζει τό χέρι της στήν άλλη τσέπη και βγάζει ένα άλλο χαρτί, αρχίζει νά διαβάσει)

—...Δυό κιλά άλεύρι!

Δυό φακελάκια πιπέρι!

Τέσσερις πλάκες πράσινο σαπούνι!

Ένα βαζάκι μαρμελάδα φρούλα!

Τρία τέταρτα βούτυρο φρέσκο!

Είκοσι αυγά!

Δυό κιλά φασόλια!

Τρία κιλά κουκιά!

Τέσσερις μπίρες!

(Στέκεται γιά λίγο, πίσω απ' τόν πάγκο δέν άκούγεται τίποτα. Ξαφνικά ή γυναίκα κατευθύνεται πρός ένα μεγάλο τελάρο μέ αυγά κι αρχίζει νά γεμίζει αυγά τίς τσέπες της. Ό μπακάλης έχει φανεί πίσω της και τήν παρακολουθεϊ μέ θυμό. Ξεροθήχει, ή γυναίκα σταματά νά κλέβει αυγά, γυρίζει χαμογελαστή πρός τόν μπακάλη)

Μπακάλης

(Έρχεται χαμογελαστός καταπάνω της μέ τά χέρια του άνοιχτά. Τίς δίνει δυό στίς τσέπες λέγοντας)

—...Τί κάνουν τά παιδιά σου, κυρά Λένη;

(Τά αυγά σπάνε, αρχίζουν νά τρέχουν από τίς τσέπες της γυναίκας, αυτή παραπατά, κάθεται σ' ένα σακκί και ξεσπά σέ κλάμματα. Βάζει τό χέρι της στήν τσέπη της κι αρχίζει νά ψάχνει κάτι)

Γυναίκα

(Κλαίγοντας)

—...Έχω καρκίνο κυρ'Θανάση... έχω καρκίνο...

(Βγάζει ένα χαρτί θουτηγμένο μέσα στους κρόκους, τό δείχνει στό μπακάλη)

—...Έχω καρκίνο!!!(Κλαίγοντας)Νά... νά κι οί έξετάσεις...

Αύλαία